

Zemřel prof. MUDr. Vladimír Pacovský, DrSc., emeritní předseda Československé internistické společnosti

Dne 4. srpna 2011 zemřel po delší nemoci ve věku 83 let prof. MUDr. Vladimír Pacovský, DrSc., emeritní předseda Československé internistické společnosti, emeritní prorektor Univerzity Karlovy, emeritní děkan Fakulty všeobecného lékařství a emeritní přednost III. interní kliniky 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy a Všeobecné fakultní nemocnice v Praze.

Narodil se 22. 7. 1928 v Praze, maturoval v roce 1947 v Ústí nad Labem na reálném gymnáziu. Promoval 15. prosince 1952 na lékařské fakultě UK v Praze a nastoupil na III. interní kliniku VFN, kde pracoval až do smrti. Kandidátskou práci na téma Štítná žláza a ledviny obhájil ve 30 letech v roce 1958 (vyšla pak jako monografie v Thomayerově sbírce). Byla to jedna z prvních obhajob kandidatury na Fakultě všeobecného lékařství UK. Docentem se stal 1. 7. 1963 po obhájení habilitační práce Metabolické tubulární syndromy, která v roce 1966 vyšla i anglicky. K 1. 1. 1969 byl jmenován profesorem vnitřního lékařství. Dále se stal členem korespondentem a akademikem ČSAV a předsedou kolegia lékařských věd ČSAV v letech 1987–1989. Dvacet let (od 1. 10. 1970 do 1. 10. 1990) byl přednostou III. interní kliniky 1. lékařské fakulty UK a VFN. Od 1. září 1980 byl 5 let prorektorem Karlovy Univerzity a od roku 1985 byl děkanem Fakulty všeobecného lékařství UK. Ve funkci děkana byl akademickým senátem potvrzen i v listopadu 1989 až do 30. 9. 1990 – tedy do konce řádného funkčního období.

Profesor Pacovský byl především všeobecně orientovaným internistou. Byl

také autorem moderní učebnice vnitřního lékařství. Prosadil u nás dodnes významnou koncepci diferencované péče od péče intenzivní, přes standardní až po následnou.

Pan profesor byl především mimořádně schopný organizátor. Velmi významně ovlivnil české vnitřní lékařství. Významně se zasloužil o vznik gerontologie a geriatrie jako samostatného oboru u nás a podobně se rovněž zasloužil o realizaci vysokoškolského studia ošetřovatelství a o vznik tzv. univerzit 3. věku. Rozvinul u nás také problematiku metabolických osteopatií a vytvořil tým teoretiků i kliniků, kteří se touto problematikou zabývali.

Pan profesor tak zažil mnoho různých dob a určitě platí, že nebýt jeho, bylo by česká medicína, česká interna i Karlova Univerzita zaostalejší a určitě by se jí hůře startovalo do doby po roce 1989. Hodnotit dobu před rokem 1989 je složité. Především pan profesor Pacovský převedl úspěšně svou kliniku, českou medicínu, univerzitu i fakultu dobou totality až k nové době beze ztrát na úrovni i vědeckosti. Dokázal to obratnou politikou. Pokračoval tak v tradici založené profesorem Charváttem, jehož kliniku převzal na počátku tzv. normalizace. Snad nejlépe situaci vystihují slova Charvátova vnuka Ing. Rejholce napsaná v posledních dnech: „Lituji úmrtí prof. Pacovského, protože přes všechnu složitou minulost se k dědovi choval velmi slušně, pamatuji se, že když děda zemřel, volali jsme profesoru Pacovskému někdy kolem 2. hodiny v noci, nejen, že okamžitě zvedl telefon, ale též ihned přijel a pomohl nám překonat ten první šok a po-

mohl nám i v řadě dalších záležitostí. Děda občas trochu ironicky vzpomínal na 50. léta na klinice, ale v posledních letech si Pacovského vážil, mluvil o něm velmi dobře a oceňoval, že udržoval na klinice dobrou situaci.“

Prof. Pacovský byl předsedou České internistické společnosti České lékařské společnosti J. E. Purkyně od roku 1982 do roku 1990 a předsedou České gerontologické a geriatrické společnosti České lékařské společnosti J. E. Purkyně v letech 1973–1981. I další předsedové internistické společnosti do značné míry vycházeli z tradice nastavené prof. Pacovským, a pan profesor tak významně ovlivňuje internu jako velký a v podstatě nedělitelný obor dodnes.

prof. MUDr. Štěpán Svačina, DrSc.
prim. MUDr. Petr Sucharda, CSc.
prof. MUDr. Richard Češka, CSc.

prof. MUDr. Štěpán Svačina, DrSc., MBA
int3.lf1.cuni.cz
e-mail: svacinass@lf1.cuni.cz

Doručeno do redakce: 2. 9. 2011